

Danskeren.

„Danskeren“ udkommer hver Tirsdag og Fredag

Tirsdags-Udgave.

„Danskeren“ koster kun \$1.50 per Aargang.

Nr. 102.

Blair, Nebr., Tirsdag d. 23. December 1902.

11te Aarg.

Glædelig Jul!

Glædelig Jul er, hvad vi hjertelig ønske vore Læsere. Det er jo vor særlige Opgave at iagttage og meddele vore Læsere om de store Verdensbegivenheder, Begivenheder, som griber ind i Verdens Gang. Men der er ingen Verdensbegivenhed, der kan sammenlignes med Jesu Fødsel. Dens Indflydelse paa Verdens Gang er mageløs, og den er vedvarende. Derfor er den nu selv efter 1900 Aar.

Stønt født af en næsten uddød Slægt, i en Stald i Udkanten af en uanfælig By, af et lille Følt, der havde mistet sin Selvfærdighed, saa tronet Jesus nu højere end nogen anden, der er født af en Kvinde, ikke alene i Himmelen, men ogsaa paa Jorden.

Der varledes underligt om hans tilkommende Storhed ved hans Fødsel. Himmelske Hærskarer forlod deres herlige Boliger i det høje for at synge for Menneftene om deres store Lykke paa Grund af dette Barns Fødsel. Bise Mand fra Østerland rejste langvejs for at oplyse, tilbede og ofre til „den nyfødte Jødernes Konge.“ Den magtige Herodes frygtede, at han i det lille Barn skulde faa en Rival og søgte at dræbe ham.

Jesu Fødsel er Verdens største Begivenhed, og det er et Under over alle Undre, at det fattige, efterstræbte Barns Fødsel nu fejres af Millioner, af omkring en Tredjedel af Jordens Befolkning. Og vi fejre hans Fødsel som „vor Herres“ Fødsel. Og det er ikke, som det var hans eget Følt, der af Nationalstolt hed fejrede hans Fødsel. Nej, det er Menneftene af de fjerneste og forfærdigste Nationer, til hvem det glade Budskab om ham er kommen, der fejre den.

Hele den kristne og civiliserede Verden regner sin Tid fra Jesu Fødsel. Det rejsfarviggør vor Paastand, at den er Verdens største Begivenhed.

Det er vort inderligste Ønske til vore Læsere, at de maa se Grunden dertil i hvad Engelen forklarede: „Eder er i Dag en Frelser født!“ at Jesus maa overtræde alle andre Julegaver, og at han maa være Kilden til vor Juleglæde!

Strejke-Kommissionen har en livlig Sæssion.

Adjourner for Helligdagene

Den 17. Dec. aabnede Ejerne deres Side af Sagen. Advokaterne for Jtte-Foreningensmændene begyndte at indkalde Vidner. Sæssionen blev en af de livligste, Kommissionen har holdt.

Straks ved Begyndelsen kom der en Kurse paa Traaden. Arbejdernes Advokater stillede Pennsylvania Kul-kompagnis Urlighed i Tvivl med Hensyn til nogle Uopgivelse, og om Eftermiddagen havde Lovyer Darrow en livlig Diskussion med Dommer Gray om, hvorvidt Strejkerne havde Ret til at vide, hvem der betaler Jtte-Foreningensmændenes Advokater. Darrow paastod, at de var employeret af Kulbaroerne.

Forud for dette gjorde Simon H. Wolcott, Reading Kompagniets Advokat, som holdt Uabningstalen, den Paastand, at Anerkendelse af Arbejdersunionen fortærer ikke under Kommissionen, og det fremkalde Protest fra Darrow. Han paastod, at dersom det ikke gjorde, saa skulde det forbydes Ejerne at fremkalde Vidnesbyrd beregnede paa at bevise, at Unionen var ansvarlig for foregaaende Volds handlinger forvæde under Strejken.

Den foregaaende Uarlighed i Lønsopgivelse kom op som en Følge af Spørgsmaalet om Barns Arbejde. Flere smaa Piger vidnede i Mandags, at de arbejdede hele Natten i en Sillemølle for at hjælpe deres Fader, som var beskæftiget i Kulminerne og fik kun lille Løn.

Ejernes „Scheme“ affløre. I Tirsdags overgav Pennsylvania-kompagniets Advokat Kommissionen en Memorandum, som viste, at den ene Fader sidste Aar modtog omkring \$1400 for ham selv og „laborer“, og en anden Fader \$1600 for sig selv og „laborer“. Saa i Gaar (Onsdag) førte Arbejderne de to Mand frem som Vidner, og de vidnede under Ed, at den nævnte Fortjeneste var delt mellem 4 til 6 Mand. Dette Vidnesbyrd overrastede Kommissionensmedlemmerne, og Dommer Gray spurgte, om Tolkene fra dette Memorandum var tagne fra Lønsfortegnelser, som allerede var „fled“ hos Kommissionen. Advokaten svarede bekræftende.

Dommer Gray opfordrede da Kompagniets Advokater til at angive i deres Lønsfortegnelser, om de givne Tal var for een, to eller flere Mand, og han antydede, at hvis ikke det blev gjort, vilde det rotte Kommissionens Tillid til Fortegnelserne.

Der gjordes da en Undskyldning, at Ejerne ikke altid vidste, hvor mange der var om at dele de Penge, der betales til een Mand, da kun den ene Ravn var indført i Bøgerne. Darrow tillod sig at betvivle Urligheden af denne Paastand. Dermed endte Sagen, og man gik over til Ejernes Side.

De naaede kun at indlede Sagen. Ejerne og deres Advokater havde bestemt, at Kommissionen ikke har noget med Arbejdersunionen at gøre; Sagen er ikke mellem Kompagnierne og deres Arbejdere som en anden Korporation, men mellem Kompagnierne og deres egne Arbejdere. Kommissionen er ikke lovgivende, men dens Karakter er nærmest raadgivende. For Kommissionen overvejer Lønsforhøjelse maa den vel betænke, hvem der skal betale den, nemlig Forbrugerne. Lignende med Hensyn til Fortæstelse af Arbejdsdagen.

Der paastodes, at der kunde have været MinetKul under Strejken, havde det ikke været for den Terrorisme, Strejkerne resorterede til.

Senere er der saa fortsat med at afhøre „Non-Union-Men“. De fortælle om „hopcutting“, om Forsøg paa at sprænge deres Huse i Luften og lignende Uretfærdigheder. Saa dan skal saa Unionensmændene saa bestyrlige Helligdagene over; thi Kommissionen besluttede at ajourneere saa længe. Vi faar saa senere lægge Mærke til, hvad de har at sige til deres Forsvar imod disse drøje Bestyrdninger.

Upenfionerede Veteraner.

Vi har haft en Overflødighed af Opløsninger om Veteraner fra Borgerkrigen, som er paa Pensionslisten, eller som søger at komme der. Det synes, som tidligere Pensionskommissioner og Indvandringsministre har anset disse Opløsninger for de vigtigste, men mellem dem er blevet uden interesse. De er blevet uden interesse, af hvilke kun 27,000 var pensionerede, altsaa lidt over Halvdelen. Det stemmer ikke med den almindelige Antagelse, grundet paa Løs Saa. Men sparer det ikke til de fleste almindelige Kundskab? Hvem kan ikke blandt hans personlige Kendinger tælle lige saa mange Veteraner, der aldrig har anmodet om Pension, som han kan tælle Pensionister?

Det er en rimelig Antagelse, at de fleste af de upensionerede Veteraner, som døde det sidste Aar, hørte til denne Klasse. Det er naturligt at gætte, at de fleste af dem var paa Gravens Rand og trykkes af Alderdomsfaagbed, fortaget ved haard Tjeneste i Uagdommen, og de kunde have faaet Pension blot ved at bede derom. De maa have været blandt dem, der ikke bad derom.

I de senere Aar er ikke mange Pensionsansøgninger blevet afflaede, siten Lovens Betingelser er blevet bedre forfaaet, og siden Regeringen har faaet Pensionssagenterne under bedre Kontrol. Fra Begyndelsen er omtrent en Tredjedel af alle Pensionsansøgninger blevet afflaet. Men i den senere Tid er Rægtelserne soundne ind til en Hæmsedel. Der er en skult Uretfærdighed (roll of honor) over dem der ikke ansøgte om Pension. Den aabenbares ved Døden.

Det hører med til Sandhedens Hyldestegnelse ogsaa at se denne Side af Sagen. Det er da for Næsten ogsaa den skønneste Side — først stille Liv og Kræfter i Fædrelandets Tjeneste og saa drage et Slet over mulige Fortjenester.

Han være Pris til evig Tid for Frelser bold og Broder blid! Halleluja, Halleluja!

Venezuela-Spørgsmaalet Uvejret trækker over.

Dykt Barbari.

Dyktland er villig til at ordne Venezuela-Konflikten ved Voldgift med Præsident Roosevelt som Voldgiftsmand. Man vil ikke fastholde, at Venezuela først skal bede hømngt om Forlabelse, men der skal paa Forhaand gives Garanti for, at Venezuela vil rette sig efter Rædbelsen, naar den er affagt.

Dyktland synes at forslaa, at Venezuela i sin nuværende ophidsede Tilstand umuligt vilde betvemme sig til at gøre Undskyldninger, men snarere vilde træve Jaadanne for de Udelæggelser, der er tilføjet det.

Det tyfte Udenrigsministerium har derfor tillendegivet de forenede Stater Dyktlands Beredvillighed til Voldgift paa den Betingelse, at alle tyfte Underhandlinger sker direkte med Washington.

Fra Rom telegraferes 20. Dec.: Italien vil med Glæde modtage Præsident Roosevelt, eller hvem han maatte udvælge, som Voldgiftsmand i Venezuela-Konflikten under den Forudsætning, at denne Ordning ogsaa tilfredsstillter England og Dyktland.

Fra London lyder Efterretningen samme Dato saaledes: Den Rædbegerning, at Dyktland vil underkaste sig Voldgift uden at stille Betingelser, som Venezuela sandfærligvis aldrig vilde gaa ind paa, har slagt stor Ufredsæhed i England saavel i politiske Kredse som i Pressen og Befolkningen. Da Dyktland ikke var gaaet ind herpaa, vilde den britiske Regering sikkert have høvet Alliancen og søgt Underhandling paa egen Haand.

Caracas, 20. Dec. Her herfter den dybeste Forbitrelse over Dyktlands Volds handlinger mod venezuelanske Borgere.

Chefen paa den tyfte Krydsfer „Fall“ jeg saaledes i høj Sø paa en oprørende raa Maade Besætningen bort fra den venezuelanske Støttern „Victoria“. En af „Victorias“ Matroser drubnede. Ikke engang Sydhavets vilde Stammer vilde blive behandlet med en saadan Raahed af nogen civiliseret Nation, som Dyktland og Engländerne har behandlet os. Den stakts Sømands Død fra „Victoria“ er et fejgt og lumpent Mord, som Venezuela vil træve Dprejsning for.

En anden Forbrydelse er, at man fyrer paa Berleketterne i Nærheden af Den Margherita. De stakts Berleketter har saa vist intet at stille med Forviklingerne mellem Venezuela og Europa.

Vi haaber, at de forenede Stater og Spanst-Amerika vil notere sig disse Forbrydelser mod Kristendom, Humanitet og Civilisation — Forbrydelser, der for bestandig vil være en Stempel paa de Nationer, hvis Flaade har begaaet dem.

Finlænderne lider Hungersnød.

Der rapporteres, at 40.000 liden Rød paa Grund af, at Avlingen er slaaet fejl.

St. Petersborg, 20. Dec. Fire Hundrede Tusende Personer rapporteres som blottede for Etsistensmidler og ubhungrede som Følge af, at Avlen har slaaet fejl i Finland. Den engelsk-amerikanske Kirke her har paataget sig at føde og klæde Stolebørnene. Fire første Kirkesogne og Præsiter Pastor Francis har ladet udgaa et Opraab om Bistand i dette Arbejde. Han siger, at Tilstanden i Dag er værre, end den var i 1867, da et Hundrede Tusinde Menneftene døde.